

Bayer Zsolt: Hogyan ússzunk meg egy lincselést?

2017 augusztus 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Lehet, hogy a náci zó farizeusok a gazemberek? Az igazi liberálnácik? Nem. Nem lehet. Biztos.

Tényleg csodálatos, ahogyan a Jóisten az ? összetéveszthetetlen, szerény, fanyar és kedves humorával újra és újra összekuszálja a szálakat. Vagy éppen kitisztazza azokat, tudja a fene... Most itt van ez az ópályi majdnem lincselés.

Olaszliszkával kezdődött, ugye, ahol az elmúlt rettenetes évtizedek egyik legszörnyesebb, legbarbárabb, legkegyetlenebb bűncselekménye történt: egy atavisztikus, elállatiasodott horda a gyermekei szeme láttára agyonvert egy édesapát, és tette ezt úgy, hogy mindegyikre semmi oka sem volt. Nem mintha ilyesmire lehetne ok amúgy.

Olaszliszka után pedig újra és újra majdnem megismétlődött mindez. Már összeszámolni sem lehet, hány településen, hány faluvégen gyülekeztek atavisztikus, elállatiasodott hordák, hogy lincseljenek. Szerencsére az olaszliszka tragédia nem ismétlődött meg többé, de akárhányszor megismétlődhetett volna, nem a lincselni akaró tömegben múlt soha.

És akkor most megtörtént az ópályi eset.

Egy két éves kisgyerek szaladt ki az útra egy autó elé, és megtörtént a baj. Tragédia szerencsére nem lett a dologból, a kisgyerek nem halt meg, de súlyos sérüléseket szenvedett, kórházba szállították, reméljük, mihamarabb felépül, és... Itt mindjárt álljunk is meg! Hiszen bármely más esetben úgy folytatódna ez a mondat, hogy „visszatér a családjához”. De vajon most is nyugodtan folytathatjuk így ezt a mondatot?

Jártam Ópályiban, a cigánysoron. Filmet is forgattam közöttük, az ópályi cigánysor szerencsétlen lakói között, láthatta, láthatja bárki az Echo TV-ben. Életem egyik legborzalmasabb élménye volt az a nap. A felfoghatatlan, középkori nyomor és az ebből a nyomorból kinövő háborzongató embertelenség. Úgy kezdődött az egész munka, hogy a helyi cigány vezető javaslatára a helyi boltban (minden valószínűség szerint a helyi üzletnél) összevásároltunk egy nagy halom élelmiszert, és azt szétosztottuk a nincstelenség között. Amivel nincs is semmi baj, örömmel tettük. Csak az indoklás volt borzalmas és embertelen. Hogy ha nem ezzel kezdjük, akkor senki sem tudja garantálni a testi épségünket, talán az életünket sem, ha bemegyünk közéjük.

Nem fogom elfelejteni sohasem. Ahogy azt sem, hogy aztán odabent, közöttük mennyi szeretettel, mennyi emberséggel, mennyi szomorúsággal találkoztam, soha nem fogom elfelejteni azt a fiatal anyát, aki sírva szorította magához csecsemőjét a leírhatatlan putriban, és csak annyit mondott szinte szégyenkezve, hogy „így élünk, istenem, így élünk...”

?hosszú visszaengedném a kórházból a gyereket. De hozzá biztosan nem kell, mert ? nem hagyta magára sohasem, hogy ki tudjon szaladni az utcára egy autó elé. Ám aki hagyta, az vajon megérdemli-e, hogy visszakapja az isteni szerencséjével megmenekült gyermekét? Ez az első kérdés, ez az első kétely.

És akkor lássuk a Jóisten csodálatos humorát. Tehát elütötte az autó a gyermeket, majd percek alatt összeverődött a tömeg, a horda, és ölni, lincselni akart. Az autós pedig visszaült az autójába és elhajtott. Biztonságos távolságban megállt és értesítette a rendőrséget. Így tudta megmenteni az életét.

És akkor lássuk, mit is írtam az olaszliszka lincselés után! Ezt írtam: „Bárki, aki ebben az országban elgázol egy cigány gyereket, akkor cselekszik helyesen, ha eszébe sem jut megállni. Cigány gyerek elgázolása esetén tapossunk bele a gázba. Ha időközben körbeállják autónkat a cigányok, még inkább tapossunk bele a gázba. Akit még elütünk, annak pechje van. A lehető legnagyobb sebességgel továbbhajtva, autónkból hívunk mentőt, és a legközelebbi rendőrsőn állunk csak meg, ahol adjuk fel magunkat. Sajnos, tudom én, ez a helyzet nem fordulhat elő. Ha az ember elüt valakit, különösen ha az illető gyerek, muszáj megállnia.”

Azóta ezt olvassák a fejemre gazember farizeusok, ráadásul szándékosan elhagyva az idézet második felét. És akkor mit látunk? Ópályiban szóról szóra megtörtént az, aminek meg kellett történnie ahhoz, hogy a véletlen sofőr ne jusson Szögi Lajos sorsára. A véletlen sofőr beletaposott a gázba és elhajtott, mert csak így volt esélye életben maradni. Majd megállt és „feladta magát” a rendőrségnek.

Ám a Jóisten ennél sokkal viccesebb! Ugyanis a liberális média diadalittasan adta hírül, hogy egy helyi cigány vezet? javasolta a gázolónak, hogy hajtson el, nehogy baj legyen. Remek! Akkor a helyi cigány vezet? egy náci. Hiszen ugyanazt javasolta a vétlen sof?rnek, amit én minden elkövetkez? vétlen és vétkes sof?rnek Olaszliszka után! Vagy a helyi cigány vezet? pusztán egy normális ember, és azt javasolta, amit ilyen helyzetekben, atavisztikus, ölni akaró hordák felbukkanása idején egyedül javasolni lehet? Lehet, hogy a nácizó farizeusok a gazemberek? Az igazi liberálnácik?

Nem. Nem lehet. Biztos.

Baye Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló